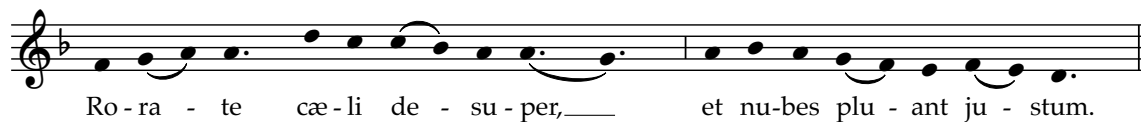

106. RORATE CÆLI

*Vesoni, o qiej, prej së larti vesoni
edhe retë le të rigojnë drejtësinë;
le të hapet toka e le ta lindë Shëlbuesin, Jezusin.*

Psalm 18 (19)

Qiejt e shpallin lavdinë e Hyjit, *
kupa qiellore kumton veprat e duarve të tij!

Dita ditës ia përsërit këtë gjë *
e nata natës ia sjell këtë të vërtetë.

E, pra, nuk është fjalë as zhumhur të të foluri, *
po as zë që do të mund të dëgjohet,

megjithëse nëpër tokë i shpërndahej jehona, *
diçka si fjalë arrin deri në skaj të botës!

Diellit në to ia ngrehu tendën: +
del dielli si dhëndër nga dhoma martesore, *
thua vigani pash më pash i bie sheshit!

Në njërin skaj të qiellit lindjen e ka, +
udha e tij kapet në skajin tjetër, *
asgjë s'mund t'u fshihet rrezeve djegëse të tija.